

Azt írja uraságod: epébe mártott tóllal irtam. Ha úgy érte ezt, hogy keményen irtam, úgy igaz van: de még sem voltam úgy felgerjedve, mint az én tanító mesterem mikor Jeruzsálembe felment s a templom pitvarában a kalmárokat, galambárúsokat és pénzváltókat megpillantotta, mert ő nem epébe mártott tóllal, hanem ostort ragadott . . . pedig a tulajdonjog szentségét megtámadók tabóra egy cseppel sem áll hátrább, mint a kik az imádság házat latrok barlangjává tették.

Azt írja továbbá uraságod: „szüksége van az az okosabb emberek tanácsára, hogy ne engedjék meg nekünk, ha történetesen olyan félrelépést altárnánk elkövetni a miert gyermekeink, unokáink sírva kísérnének a koporsóba.“ Uram, hát még továbbra is kell az okosabb tanácsa? Hisz husz évnél több, hogy tanácsolnak az okosabbak s e miatt nem tudunk haladni, ott állunk ma is a hol a mádi zsidó. Azok az okosak igenis fel tudják használni politikai tőkénél a mi ügyünket pártalakulások s képviselőválasztásoknál.

Köré ur! ugyan ne legyen annyira érzékeny, hisz az a legszebb temetés, a hol legtöbben, a hol minden ember sír, sőt a régi rómaiak pénzenforgatót siratókat vettek fel, hogy a temetés nagyszerűségét annál inkább emeljék.

Menjünk tovább, azt monja Köré ur: „Csulak ur olyan tanokat hirdet, melyek után a művelt világ minket elítél.“ Ez a passusa egy adomát jutlat eszembe a cigányról. Egyszer egy mór lovat lopott s a törvénybíró elébe került. — Na hallod-e lovat loptál, most megszorsz. — Tagadom uram — szól a mór. — Hogy mered tagadni, mikor szemembe valják hármam, hogy loptad. — Ja uram! ezek csak hármam vannak, én pedig haromszázat is állítok elő kik megesküsznek, hogy nem látták mikor én loptam. — Epen így a mi ügyünkben is: a kik a kerítésen kívül állanak itélhetnek bármikép, azoknak ítéléte olyan, mint a cigiány tanu, nem nyomathatók; míg azok kik a kerítésen belül vannak jól állók, hogy engem az én tanomért el nem ítélnek s ez nekem elég megnyugtató.

Még egy állítása van mit nem mellőzhetek. Köré ur ezt írja: „avagy nem gondolta-e még tiszteltes ur, hogy a székelység felkapott nemzet mások előtt. No ezen dicsőségből mit se kérek. Felkapott gyermek, felkapott ember, felkapott nemzet, isten legyen veletek. Bevégezhetném nagyon is hosszúra nyult cikkemet, mert hát más-korra is kell valamit hagyni, egy adomával: de tárgyánál fogva csak alkalmazom rá azt, hogy uraságok a maguk részjuttalékkal mit tesznek, az az urak dolga; hogy én az enyémekkel mit fogok tenni, az az én dolgom, hogy rajtuk kívül mások is a magukéval mit tesznek, hagyjuk el, hogy tegyen az is az ők dolguk. — Isten önnel a viszont találkozásig.

Csulak Zsigmond.

### VIDEKI ÉLET.

Bölon, 1879 december 21.

Böloni székelj férfiák, nemcsak ifjak, hanem középkorúak is, nyolczan zenetársulatot alakítottak, önként határozván reá magukat; és ennek még alig egy havi ideje s már is oly feltűnő eredményt mutatták fel folyó december 10. 17. és 18 án, a mirol meggyőződni csak személyes jelenléttel s nemcsak meghallgatással, hanem felfogó ráfigyeléssel lehet.

tyéni és emberi érényeidet is. — Még egy angyal kétes árnya lebben el a karácsonfa fölött: kit e földön úgy hívtak: fájdalom gyermeke, kinek itt csak sírását hallottuk, az első mosolyt az ég angyalai látták ajkain. Korán elköltözött angyalom! nehogy elhívd kis testvéreidet; hisz lásd, ezek most itt olyan boldogok még, hogy te sem vagy boldogabb az egekben.

Mind együtt vagytok szeretteim! Jertek körülünk le mind a szeretet oltára előtt, áldozunk együtt a szeretet istenének; zengjük el az angyalok dalát: „Dicsőség istennek a magasságos mennyekben . . . Adjunk hálát az istennek megmérhetetlen áldásaiért, adjunk hálát örömeinkért, adjunk hálát fájdalomainkért, mert „azoknak, kik az istent szeretik, mindenkégyen javokra vannak.“

Vajjon van-e a földön olyan keresztény család, melynek ma este ne volna ünnepe? Vajjon van-e olyan elfáradt, hideg szív, van-e olyan sötét elborult elme, van-e olyan elkárhozott nyomorult lélek, melyre a karácsonéji csillag egy világitó és melegítő sugárszála csakúgy ne küdene? Van-e olyan győgyíthatlan fájdalom, bánat és keserűség, melyet a szeretet angyalai ma — ha bár pillanatilag — föl ne vidítanának, meg ne nyihentének? Csitt! . . . Csitt! . . . Csendesesen!

A ki milliók fölött uralkodik zsarnoki hatalommal kénye-keve szerint, nem szereti, a zajt, — porancszavára milliók némulnak el; a kegyetlen zsarnok, a dölyfös kényur leszállott trónjáról, megálázta magát a szeretet királya előtt. Hagyjátok, csendesen hogy imádkozzék, hátha a szeretet angyalai beszálnának szívébe.

Csitt! . . . Csitt! . . . Csendesesen . . . !

A nemes szívű uralkodó-pár, kik népeik bol-

Ugyanis vizsgálva köri egyházainkat, 16 ikán este érkeztem vizsgálószékkel társammal Nagyajtáról Bölonbe. Nem tudtunk semmit sem a keletkezett zenetársulatról, sem arról, hogy az magát a vizsgálószéknek előadással bemutatni készül. Míg az illetőkkel — kik azt tudták, de elhallgatták, hogy meglepetve legyünk — az egyik szobában folytak a találkozási szóváltások, a mellékszobában letelepedvén a zenetársulat, rákezdtett egy előadási darabra. A két szoba közötti ajtó betéve lévén, sőt gond lévén rá fordítva, hogy rákésztésig meg ne nyílják, a zenehang nem tűnt fel akkorának, mint volt valóban; gondoltam csehek lehettek! Ekkor az ajtó megnyílt kissé s a hang nagyobb lett. Odamentem s megpillantottam a nyolcz helybeli zenészujojcot, még pedig jó hangszerekkel, élőkön egy útemező tanítóval. A zenészek a hangokat jól adták ki útemes pontossággal, holott egy hó nap alatt tanultak még s abból 18 napnál többet nem. Bámulandó előmenetel! Érezhető volt, hogy odaadási hajlammal tanultak. Élőkben addig semmi zeneszerrel nem volt dolguk. Több apró darabot adtak elő s mindazt jól.

A nyolcz hangszert Budapestről hozták, körülbelül 200 frton. Tanítójuk egy szomszéd szászmagyaróú magázó: Maurer János, tehetséges zeneszester, ki mind a 8 hangszerral nemcsak gyakorlatlan bánik el, hanem a hangjegyeket is igen könnyen tudja betanítani s a szerepeket lehanggyezni, valamint értelmes zenedarabszerkesztő is.

Másnap három halott temettetett el, — ezek egyike volt a zenetársulat egyik tagjának gyermeke, kinek végítiszteletén szerepelt a zenetársulat, kivéve a gyászapát, kit a zenetanító helyettesített. A nagyközség aprója, nagyja oda sereglett a gyászkiészrethez.

December 18 án este viszont zenei bucsutisztelegéssel jelentek meg a vizsgálószék előtt.

Megérdemli elsorolnom a zenészeket is hangszerekkel, mint székeljrendű ritkaságot: ifj. Sikó István Es nagypapával, Tana Áron B kis sipo-lával, Máté Mózes C prim szárnyisappal, Bedő István C alhangu szárnyisappal, Szolga Mihály és István F fenhangu szárnyisappal, Kisgyörgy Ferenc C trombitával, Tana István F bombardonnal.

Mondám s ismétlem. Hogy ez meglepő kedves társulat székelj emberekből. A telet igazán hasznosan töltendik. Tanítójukat maguk fizetik havonként 20 frtall. Eljenek!

S másutt is ezt tenni nem lehetne? A zene léleknevelítő Tanulj zenét s finomul izléssed. És ez jobb, mint a sok hivalkodás és kicsapongás.

K. M.

### KÜLÖNFÉLEK.

— A szeretet ünnepe köszöntött be olvasóinkhoz. A humanitás ünnepe ül ma a keresztényiség; bekopogtat a szeretet angyala ma a palotákba és pörkunyhókba, visz magával békét a családok tűzhelyeihez, áldást az emberek közé. — Rég volt, mikor az első dal megzendült ama kis jászol mellett s azóta minden évbén újraszűletik, meg-megújul bennünk a szeretet. Vigyen áldást, — vigyen békességet a karácsoni angyal olvasóinknak!

— Karácson harmadik napján — szombaton — állítja fel a sepsi szentgyörgyi jótékony-célú nőegylet a szegények karácsonfáját a város-

ház disztermében. A bejelentett szegénysorsu gyermekek közül mindenik részeseül némi adományban, a mivel a jótékony-ság a szükségben segíteni vélt. A lélekemelő ünnepepen résztvenni kívánó közön-ség személyenkint 20 kr. belépti díjért szezrezhet; meg azt, hogy osztózzék a szegény gyermekek örö-mében a szeretet ünnepe alkalmából. Szives ada-kozások a megelőző napig köszönettel fogadtatnak.

— A s-szentgyörgyi nőegylet által 1880 január 10-én tartandó bál alkalmából, a mely-re a rendezőség elnökéül br. Ap or G á b o r urat nyerte meg az egylet, — következő meghívás bocsátott ki. Meghívó. — A s-szentgyörgyi jótékony-célú nőegylet saját pénztára javára az 1880-ik év január 10-én a városház disztermében zárt-körü k a r t o n b á l t rendez. Jelszó: Egyszerűség! Belépti díj személyenkint 1 frt. családjegy 3 frt; belépti jegyeket a meghívottak előre válthatnak Fogolyán Kristóf ur kereskedésében, este a pénztárnál. Egyuttal tudomására hozzuk a t. közön-ségnek, hogy ha netán az erre igényt tartók meghívást nem kaptak: sziveskedjenek ezt Bogdán Árt-hur egyt. pénztárnok urnál reklamálni.

— A karácsoni ünnepek alatt városunkban az ev. ref. egyháznál Böhm József gym. tanár ur leend a legatus.

— A rövid farsang bálkronikája elég hosszúnak ígérkezik városunkban. A többi közt a sepsi szentgyörgyi ev. ref. egyház javára is rendeznek egy csinos bált, a melynek látogatottsága reménytelen enged, hogy egy lépéssel közele-dünk az újból építendő templom tervének a papir-sról a valóságba való átviteléhez, a mire ez idő szerint az áldozatkészség mellett még mindig hi-ányzik a földolog, a szükséges pénzüsszeg. A mint értesülünk a korcsolyázó egylet is szándékozik bált rendezni. Szent Halifax könnyű lábú tisztelői, megvagyunk győzödvé, a parketten is csakugy-kamlanak tova, mint Pozeidon befagyott birodalmán s így hirmondónak sem marad senki a szép nem-ből a ki — ha zöltségtermeléshez jól ért is — fo-galommal bírna arról, hogy mi az a patreliszelyem — árusás.

— Meghívás. A gróf Schveinitz Gyula ur által kezdeményezett Háromszék-barozasági vasút ügyében f. hó 20-én délután 3 órakor a város tanács termében tartandó értekezletre tisztellett meghívók minden érdeklődőt. Kelt Sepsi-Szentgyörgyön, 1879. decz. 23-án. P o t s a J ó z s e f, fő-ispán.

— Meghívás. Az „Erdővidéki Népbank“ tagjait 1880. évi január 21-én tartandó közgyűlésre azon figyelemzetéssel hívom meg, hogy az igaz-gatóság ekkor fogja jelen évi pénzforgalmáról számadásait bemutatni s netalán indítványait is ekkor tárgyalhatók. — Baróth, 1879. decz. 20-án. Török Aron, a népbank titkára.

— Nulla dies — farkasok nél-kül. Kálnok községében sok szép makkos sertés járja az erdőt. A mult napok egyikén a csordától különvált 9 darab disznót közrefogta 4 ordas és gonoszul megcsufolta. Az odasiető pásztoroknak alig sikerült lövéseikkel tovaszalasztani a ragado-zó bestiaikat. A megtépett 9 disznó a kiállott ijed-ség folytán toronyirányában rohant be a faluba, a hol szegények asyllum helyett zsupra találtak: szivtelen gazdáik megkéselték s farkasgyomor helyett embergymorba jutottak.

— Az illyefalvi „ifjusági önképzőkör“ f. hó 26-án hangversenynevelő összekötött zsinielőadást

dogságára szentelték életöke, ma lerázzák válla-ikról a milliók fölötti gondokat: a mai estét esa-ládúknak szentelik, hogy érezzék ök is azt a boldogságot, a mely közös a királyokkal és a kol-dusokkal.

Csendesen . . . !

Az uszorás, a tolvaj, a rabló, a gyilkos, az áruló, a cselszövő, az istenkáromló, a fajtalan dob-zódó, a kárhozat mindenik ördöge — felhagynak üzelmeikkel, leteszik a gyilkos fegyvert, a mérég-poharat, a gonoszág hálóját; — ha megkondul a karácsoni estharang, a nemtelen emberi szven-délyek ördögei odujokba rejtoznek. A kik rabol-tak, most adakoznak; a kik gyilkoltak, most se-beket kötöznek; a kik káromkodtak, most imá-dkoznak; az áruló, a fajtalan dobzó, a nemtelen, irigy boszúálló — most mindenik vezekel, ha van családí otthona; karácsonfát állít; várja az angya-lokat. Szeretnek jóságos angyalait, szálljatok alá, maradjatok állandóan a szívekben; ne engedjétek a kárhozat ördögét visszatérni!

Csendesen . . . !

Lábujhegyen, nesztelenül közelítetek; a hely-hová vezettek, szent hely . . . oldjátok meg sarui-tokat! Itt egy jámbor földművesnek, amott egy szegény iparosnak szegény hajlékba visztek. — A fáradságos munka, a nehéz küzdelmek után, el-jött a nyugalomnak, a békességnek ünnepe. Hogy örvendeznek a jászolban született szegény Jézus szegényes ajándékainak, a ki így szól hozzájuk: „munkálkodjatok, míg nappal van, mert eljön az éjszaka, midőn többé senki sem munkálkodhatik.“ Munka után édes a nyugalom, édes és tápláló az izzadással szerzett barna kenyér. Isten előtt nin-csen személyválogatás, előtte minden nemzetség-

ből kedves, a ki az ő parancsait teljesíti. Égnek jóságos angyalai: munkásság, szorgalom, takaré-kosság, mértékletesség, józanság, egyszerűség, esa-ládi szüies érény, ti az isteni kegyelemnek, sze-retetnek jóságos angyalai, vegyetek állandó laká-sat magatoknak a szegény munkás nép kunyhóiban!

Zugavihar. Fagyoskezeivel csapkodja, rázza az ajtót és ablakokat; a kik ott künn zakatolnak, azok az égnek haragos angyalai; azért jöttek, hogy rázzanak fel minket a boldogság álmából, hogy halljuk meg, hogy ott kün szegény árva dideregve, félig megfagyva eszedek egy könyörfalatért, egy darab rongyért, egy hasáb fiáért, egy filléért: mert otthon édesanyja a szegény özvegy az éh-hálással küzd. Oh milyen sokan vannak ilyenek és ezekhez hasonló! Oh hány szegény, nyomorult van csak a mi körülünk?! Az idevőtő azért jött el, azért szenvedt, azért halt meg ártatlanul, hogy ezeknek szügyét felkarolja. Nem vagyunk keresztények, nem ünnepeheltünk keresztényekhez illő karácsoni, ha ezekről megfeledkezünk!

Ha kissé kevesebb fenyezőssel állítunk ka-rácsonfát gyermekeinknek; hogy ha karácsoni ajándékainkat kissé takarékosabban vásároljuk és osztogatjuk; hogyha nem feledkezünk meg a szeretet istenéről és önmagunkról: egy falat kenyeret, egy fillért, egy ócska ruhát, szeretetün-kek egy-egy morzsáskáját elvihetjük mindnyájan a közös keresztényi szeretet oltására. Így aztán a szeretet jóságos angyalai ezután is áldólag fog-nak a mi családunkra alátékíteni.

R-y.